

PYTANIA PRAWNE DO IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III ZP 19/01

Wniosek Krajowej Komisji Wykonawczej NSZZ Policjantów w Warszawie przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Art. 19 ust. 1,2 i 3 ustawy o związkach zawodowych z dnia 23 maja 1991 r. (tj. Dz.U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854) poprzez wyjaśnienie:

a) czy pod pojęciem „organy władzy i administracji państwowej oraz organy samorządu terytorialnego” zawartym w tym przepisie prawa należy rozumieć tylko te organy państwa uprawnione ustawowo poprzez wyraźne upoważnienie (delegacją ustawową) do tworzenia założeń albo projektów aktów prawnych (ustaw i przepisów wykonawczych do ustaw) jako uprawnione do kierowania ich do zaopiniowania przez związki zawodowe,

b) czy pod pojęciem „organy władzy i administracji państwowej oraz organy samorządu terytorialnego” wynikające z ustępu 2 tegoż przepisu należy rozumieć również inne organy państwa nieupoważnione ustawowo do tworzenia założeń albo projektów aktów prawnych (ustaw i przepisów wykonawczych do ustaw), lub którym bezprawnie scedowano te kompetencje mimo prawnego zakazu subdelegacji,

c) czy pod pojęciem „określając termin przedstawienia opinii, nie krótszy jednak niż 30 dni” wynikający z ust. 2 w.w. przepisu należy rozumieć, że organ upoważniony ma prawo do zakreslania

związkom zawodowym terminu wydania opinii w wysokości co najmniej 30 dni i więcej, czy też może być to termin poniżej 30 dni w zależności od uznania organu,

d) czy pod słowem „kierują” wynikający z ust. 2 powyższego przepisu prawa należy rozumieć obowiązek prawny skierowania do właściwych organów związku zawodowego projektów i założeń aktów prawnych przez właściwe organy państwa,

e) czy nie przekazanie do zaopiniowania wskazanych w ust. 1 art. 19 ustawy o związkach zawodowych aktów prawnych należy rozumieć za niedopełnienie obowiązków ustawowych przez wskazane w tym przepisie organy państwa i działanie na szkodę interesu publicznego tj. przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. lub utrudnianie działalności związkowej w rozumieniu art. 35 ust. 1, pkt 2 ustawy o związkach zawodowych,

f) czy związek zawodowy powołując się na treść art. 19 ust. 1 i 2 ustawy o związkach zawodowych ma prawo wystąpić do organu państwa uprawnionego do tworzenia prawa o uchylenie lub unieważnienie aktu prawnego wydanego bez opinii związku zawodowego,

g) czy związek zawodowy powołując się na treść art. 19 ust. 3 ustawy o związkach zawodowych ma prawo wystąpić o unieważnienie lub uchylenie aktu prawnego wydanego mimo negatywnego stanowiska związku zawodowego, bez poinformowania związku na piśmie o odrzuceniu w całości lub części stanowiska z podaniem powodów jego odrzucenia (wraz z uzasadnieniem),

h) czy związek zawodowy na zasadzie art. 19 ust. 1 i 2 ustawy o związkach zawodowych może odmówić zaopiniowania projektu przepisu wykonawczego do ustawy wydanego na podstawie

przepisów ustawy prawnie nie obowiązującej (uchwalonego przez Sejm i Senat RP, ale nie ogłoszonego w sposób przewidziany prawem).

2. Art. 129 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (j.t. Dz.U. z 2000 r. Nr 101, poz. 1092 z późn. zm.) poprzez wyjaśnienie:

- czy dopuszczalne jest stosowanie art. 129 ustawy o Policji do art. 101 ust. 1 tej ustawy mimo, iż przepis ten wyraźnie nie upoważnia do opiniowania przez związek zawodowy założeń zawartych w tym przepisie ustawy, czy w tym wypadku należy stosować art. 27 ust. 3 ustawy o związkach zawodowych, który wyraźnie upoważnia związek zawodowy do uzgadniania spraw określonych art. 101 ust. 1 ustawy j.w.?”

III ZP 20/01

Wniosek Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w Gdańsku przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy mechanizm bilansowania („rozliczania”) przewidziany w art. 129 § 1 k.p. dotyczy wyłącznie średniotygodniowego wymiaru czasu pracy czy też ma on również zastosowanie do obliczania liczby dni pracy w tygodniu?

2. Czy wystąpienie w innym niż niedziela dniu tygodnia święta będącego z mocy art. 138 § 1 k.p. dniem wolnym od pracy powoduje zmniejszenie liczby dni – a tym samym godzin – pracy w tygodniu (okresie rozliczeniowym), czy też czas pracy pracowników w takim tygodniu wyznacza jedynie zawarty w art. 129 § 1 k.p. wymóg zachowania pięciodniowego tygodnia pracy?

3. Czy w przypadku pracowników zatrudnionych w czterobrygadowej organizacji pracy wystąpienie w dniu określonym

w harmonogramie czasu pracy jako dzień pracy święta będącego z mocy art. 138 § 1 k.p. dniem wolnym od pracy powoduje konieczność obniżenia wymiaru czasu pracy tych pracowników?”

III ZP 21/01

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zwolniony od podatku od osób prawnych jest dochód fundacji, której celem statutowym jest wspieranie działalności naukowej (poprzez jej finansowanie i promowanie) w części wykorzystanej na nabycie papierów wartościowych (art. 17 ust. 1b ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych Dz.U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 ze zm.)?”

UCHWAŁY IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III ZP 15/01 – z dnia 11 września 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach:

1. Prognozowane przeciętne wynagrodzenie służące do określenia wynagrodzenia zasadniczego sędziów sądów powszechnych w 1999 r. stanowiła kwota 1.135,40 zł (art. 71 § 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych – jednolity tekst: Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25 ze zm., w związku z art. 3 ust. 3 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r., o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze

budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw – Dz. U. z 1995 r. Nr 34, poz. 164 ze zm. oraz art. 26 ust. 3 ustawy budżetowej na rok 1999 z dnia 17 lutego 1999 r. Dz. U. Nr 17, poz. 154).

2. Przysługujące w dniu 1 stycznia 1999 r. zasadnicze wynagrodzenie sędziów, od których począwszy od 1 stycznia 1998 r. nie odprowadza się składek na ubezpieczenie społeczne (art. 78¹ § 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych) nie podlegały przeliczeniu (ubruttowaniu) na podstawie art. 27 pkt 1 ustawy budżetowej na rok 1999 z dnia 17 lutego 1999 r. w związku z art. 110 ustawy z dnia 14 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.).

III ZP 6/01 – z dnia 19 września 2001 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych skierowany przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest, aby zmiana statusu instytucji kultury funkcjonującej „na zasadach określonych dla zakładów budżetowych” na „instytucję prowadzącą samodzielną gospodarkę finansową” automatycznie odbierała pracownikom prawo do dodatkowego wynagrodzenia rocznego?”

postanowiono odmówić udzielenia odpowiedzi.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 63/01

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej wynikające z umowy o roboty budowlane przedawniają się z upływem 2 lat, stosownie do przepisu art. 646 kodeksu cywilnego, czy też z upływem 3 lat stosownie do przepisu art. 118 kodeksu cywilnego in fine?”

III CZP 64/01

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Ostrołęce przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku z ustawy niezłożenie, mimo wezwania, przez pretendujących do spadku uczestników odpisów sprostowanych w zakresie nazwiska ich aktów urodzenia potwierdzających stosunek pokrewieństwa ze spadkodawcą może uzasadniać zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.?”

III CZP 65/01

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 33 § 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. – Prawo Upadłościowe (tekst jednolity:

Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512 ze zmianami) ma zastosowanie do świadczeń Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego wypłacanych osobom uprawnionym z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, o których mowa w art. 51 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (tekst jednolity: Dz. U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62 ze zm.)?”

III CZP 66/01

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepisy art. 14 ust. 4, art. 15 i art. 35 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733) znajdują zastosowanie do osób, które nigdy nie były lokatorami – w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 tej ustawy – lokalu mieszkalnego, którego powództwo o opróżnienie lokalu dotyczy?”

III CZP 67/01

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w postępowaniu w sprawach gospodarczych, w tym rozpoznawanych w postępowaniu upominawczym, spełniających warunki przewidziane w art. 505¹ k.p.c., stosuje się przepisy o postępowaniu uproszczonym?”

W razie pozytywnej odpowiedzi na powyższe pytanie:

2. Czy obowiązkowi wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty na urzędowym formularzu – w sytuacji gdy pozew wniesiono na

urzędowym formularzu (art. 503 § 2 k.p.c.) – czyni zadość wniesienie sprzeciwu sporządzonego na odpisie (kserokopii) urzędowego formularza, w tym na odpisie odwzorowującym formularz w zmniejszonym formacie?

3. Czy podlega odrzuceniu sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, wniesiony zgodnie z wymaganiem art. 503 § 2 k.p.c., w sytuacji, gdy pismo zawierające wnioski dowodowe, stanowiące jego załącznik, nie zostało wniesione na urzędowym formularzu?”

III CZP 68/01

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy odszkodowanie za szkodę spowodowaną w pojeździe mechanicznym powinno obejmować podatek VAT, wchodzący w skład ceny części zamiennych oraz ceny usługi naprawy pojazdu w sytuacji, gdy szkoda ta nie została jeszcze zlikwidowana, a osoba poszkodowana nie jest płatnikiem tego podatku?”

III CZP 69/01

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy pozwany członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, przeciwko któremu wierzyciel spółki kieruje roszczenie przewidziane w art. 298 § 1 k.h. wykazywane tytułem wykonawczym wystawionym przeciwko spółce może bronić się zarzutem, że wierzytelność uległa przedawnieniu?

A jeżeli tak, to:

2. Czy termin przedawnienia roszczenia kierowanego do członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością należy oceniać według zasad właściwych dla zobowiązania istniejącego w stosunku do spółki, czy według reguł obowiązujących dla zobowiązań cywilnoprawnych?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 39/01 – z dnia 6 września 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim:

W razie bezskutecznej egzekucji wydatki gotówkowe poniesione przez komornika ponad pobraną zaliczkę obciążają wierzyciela.

III CZP 52/01 – z dnia 28 września 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łomży:

Przedmioty uzyskane przez małżonka w wyniku działu spadku w czasie trwania wspólności ustawowej, należą do majątku odrębnego, bez względu na obciążenie małżonka dopłatą lub spłatą, chyba że spadkodawca inaczej postanowił (art. 33 pkt 2 k.r.o.).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 26/01

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy użyte w art. 52 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. Nr 147, poz. 713 z późn. zm.) pojęcie «charty rasowe lub ich mieszańce» obejmuje przypadek posiadania jednego charta rasowego lub mieszańca?»

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 11/01 – z dnia 18 września 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Poznaniu:

W wypadku gdy sąd rejonowy jest uprawniony do rozpoznawania środków odwoławczych (art. 24 § 2 k.p.k.) działa on jako „sąd odwoławczy”, czego konsekwencją jest to, że skład tego sądu, orzekającego na posiedzeniu nie może być określony przez art. 30 § 1 k.p.k., lecz przez art. 30 § 2 k.p.k. Będzie to więc skład trzech sędziów (jeśli ustawa nie stanowi inaczej).

I KZP 17/01 – z dnia 18 września 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

Określenie „budowla” użyte w art. 163 § 1 pkt 2 k.k. obejmuje swym zakresem także budynek lub jego część.

I KZP 18/01 – z dnia 18 września 2001 r. w składzie 3 sędziów

na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu:

1. Udzielono na pierwsze pytanie odpowiedzi jak w uchwale z dnia 20 czerwca 2001 r., I KZP 5/01.

2. Zakaz wykonywania określonego zawodu – art. 39 pkt 2 k.k., art. 41 § 1 k.k. dotyczy wszystkich czynności zawodowych, a więc nie może on być w jakikolwiek sposób ograniczony.

I KZP 19/01 – z dnia 18 września 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

Artykuł 442 § 2 k.p.k. upoważnia sąd pierwszej instancji ponownie rozpoznający sprawę do poprzestania na ujawnieniu tych dowodów, których sąd odwoławczy nie uznał za mające wpływ na uchylenie wyroku.

Postanowiono odmówić odpowiedzi na pytanie drugie:

„2. Czy przewidziana w art. 442 § 2 k.p.k. możliwość odstąpienia przez sąd pierwszej instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy od bezpośredniego przeprowadzania dowodów, odnosi się do każdego wcześniej przeprowadzonego dowodu, czy też możliwość ta doznaje ograniczenia zwłaszcza ze względu na znaczenie dowodu dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy?”

I KZP 20/01 – z dnia 18 września 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi:

„Czy przedawnienie wykonania kary biegnie również w czasie jej odbywania?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

II KKN 436/00 – postanowienie z dnia 11 maja 2001 r.

Ustawa z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. Nr 70, poz. 443 ze zm.) przewiduje obowiązek złożenia oświadczenia o pracy lub służbie w organach bezpieczeństwa państwa, bez względu na rodzaj wykonywanych czynności, zakres obowiązków i okoliczności, w których praca lub służba została podjęta, to jednakże art. 40 ust. 3 ustawy obliguje Sąd Lustracyjny, przed wydaniem postanowienia o skierowaniu oświadczenia do publikacji w „Monitorze Polskim”, do dokonania merytorycznej oceny oświadczenia złożonego przez osobę wymienioną w ustawie co do tego, czy i w jakim charakterze pracowała lub pełniła służbę w organach bezpieczeństwa.

V KKN 109/99 – wyrok z dnia 7 czerwca 2001 r.

Dokonując oceny prawnej zachowania sprawcy, polegającego albo na „nakłanianiu” innej osoby do uprawiania prostytucji (art. 204 § 1 k.k.), w tym za granicą, albo na „zwabianiu” jej – a także „uprowadzeniu” – w celu uprawiania prostytucji za granicą (art. 204 § 4 k.k.), oraz jednocześnie na dostarczeniu tej osoby za granicę dla celu tego procederu, nie można pomijać kwestii odpowiedzialności przewidzianej w art. 253 § 1 k.k., penalizującym handel ludźmi (nawet za ich zgodą).

III KO 115/00 – postanowienie z dnia 27 czerwca 2001 r.

W sytuacji gdy Sąd Najwyższy oddalił kasację wniesioną od prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie, to niezależnie od tego, czy przedmiotem wniosku o wznowienie postępowania są podstawy de novis, czy też ex delicto – wskazujące na dopuszczenie się przestępstwa w związku z postępowaniem prowadzonym zarówno przed prawomocnym jego zakończeniem, jak i w postępowaniu kasacyjnym – o właściwości sądu do rozpoznania tego wniosku decyduje wyłącznie ustalenie, którego sądu orzeczenie zakończyło prawomocnie objęte tym wnioskiem postępowanie (art. 544 § 1 i 2 k.p.k.); orzeczeniem tym nie jest bowiem wskazane na wstępie rozstrzygnięcie oddalające kasację.

II KKN 538/98 – postanowienie z dnia 10 lipca 2001 r.

Sam fakt, że biorący udział w sprawie sędzia, który pełniąc niegdyś obowiązki prokuratora oskarżał oskarżonego w innej sprawie, podobnie jak i sam jedynie fakt rozstrzygnięcia zupełnie innej sprawy oskarżonego przez tego samego sędziego nie stanowią okoliczności powodujących wątpliwość co do bezstronności tego sędziego w aktualnie prowadzonym postępowaniu.

III KZ 39/01 – postanowienie z dnia 12 lipca 2001 r.

Strony występujące w postępowaniu poprawczym prowadzonym na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228 ze zm.) mogą wnieść kasację, w warunkach określonych w art. 520 k.p.k., od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, w razie orzeczenia wobec nieletniego środka poprawczego – umieszczenia w zakładzie

poprawczym, nie tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k., ale także podnosząc zarzut innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść prawomocnego orzeczenia.

IV KKN 205/01 – postanowienie z dnia 18 lipca 2001 r.

Sąd właściwy według przepisów kodeksu postępowania karnego do rozpoznania sprawy osoby, która popełniła przestępstwo lub przestępstwo skarbowe przed ukończeniem 17 lat, może orzec wobec takiej osoby karę określoną w kodeksie karnym wtedy, gdy zachodzą podstawy do jej orzeczenia na podstawie art. 10 § 2 k.k. lub gdy w sytuacji, o jakiej mowa w art. 18 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz.U. Nr 35, poz. 228 ze zm.) istnieją przesłanki do wymierzenia kary, wskazane w art. 13 tej ustawy.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WKN 10/01 – wyrok z dnia 25 maja 2001 r.

1. Z faktu, że nadzwyczajne złagodzenie kary w sposób określony w art. 60 § 7 k.k. następuje, gdy „czyn zagrożony jest alternatywnie karami wymienionymi w art. 32 pkt 1-3” nie wynika, iż wszystkie te kary muszą być przewidziane w każdym wypadku, możliwa jest bowiem ich różna konfiguracja.

2. Zastosowaniu art. 60 § 7 k.k. nie stoi na przeszkodzie fakt, że czyn zagrożony jest alternatywnie nie tylko karami wymienionymi w art. 32 pkt 1-3 k.k., lecz także (jak np. czyn

określony w art. 338 § 2 k.k.) karą aresztu wojskowego, a to m. in. ze względu na treść art. 322 § 1 in fine k.k.

WA 15/01 – postanowienie z dnia 25 maja 2001 r.

1. Obowiązujący kodeks postępowania karnego nie zna szczególnego postępowania w stosunku do nieobecnych, a przepisy wprowadzające kodeks postępowania karnego nie przewidują wypadku utraty mocy wyroku skazującego wydanego w trybie takiego postępowania pod rządem kodeksu postępowania karnego z 1969 r., ani możliwości stosowania art. 417 tegoż kodeksu, czy to wprost, czy to w drodze analogii.

2. Ponowne orzekanie w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem skazującym, wydanym pod rządem kodeksu postępowania karnego z 1969 r. w trybie postępowania w stosunku do nieobecnych, oznacza naruszenie powagi rzeczy osądzonej ze skutkiem określonym w art. 101 § 1 pkt 3 k.p.k.

WZ 26/01 – postanowienie z dnia 28 czerwca 2001 r.

1. Przekazywanie przez sądy powołane do orzekania w sprawach karnych na drogę procesu cywilnego spraw o odszkodowanie za niesłuszne skazanie, tymczasowe aresztowanie lub zatrzymanie, o których mowa w rozdziale 58 kodeksu postępowania karnego, nie może być uzasadnione wyłącznie tym, że roszczenie ma charakter cywilnoprawny, gdyż istotą tego postępowania jest właśnie rozpoznawanie roszczeń dotyczących cywilnoprawnej odpowiedzialności Skarbu Państwa.

2. Art. 168 k.k.w. z 1969 r. w obecnym stanie prawnym nie ma odpowiednika, wobec czego przewidziany w nim tryb zaspokajania roszczeń wynikających z wykonania dawnej kary dodatkowej konfiskaty mienia po jej uchyleniu nie stosuje się.